

Setembre, el nou agost

Les coses canvien.

Alguns polítics passen de ser respectables líders d'opinió a éssers vilipendiats i encerclats per fer diana. Anys enrere imaginàvem els lladres com persones amb pocs recursos que, a vegades, trobaven en l'art de tenir la mà més llarga que el braç una sortida, poc digna però efectiva, per assegurar-se la supervivència. En canvi avui, els lladres són *d'alto copete*, van amb camisa i pantalons de pinça i prenen cafè al Set Portes. A l'època de Rubens els senyors les preferien grasses, les muses del *destape* eren senyoretes entrades en carns com bé va retratar a cops de pinzell l'artista a *Les tres gràcies*. En canvi ara, les que no s'han tret una costella per lluir una silueta més esbelta s'han retocat els pòmuls, els pits o el nas. I tot al servei de les (auto)exigències socials. Els menús dels restaurants han deixat de ser de "plat fondo". Bé, almenys els de la majoria. Ara es prima la dietètica, la nutrició i la *zumoterapia*. Els restaurants més "modernets" aposten pel vegetarianisme i els que tenen estrelles Michelin s'han allunyat estrepitosament dels menús copiosos dels bars *manolos* de torn. El vinil i el casset ja no són elements per escoltar música, sinó relíquies *vintage* que la nostra generació utilitza com a element decoratiu per ser més *cool*. Avui, i no com en l'època dels nostres avantpassats, estimes una persona i l'endemà no entens per què l'has estimat. Ahir eres de dretes i avui et tira l'esquerra (segons on van els amics o on es mouen més zeros). Eres mandrós com cap altre, un digne successor de Homer Simpson, i aquest 11-S t'has aixecat d'hora, ben d'hora, ben d'hora..., per enfundar-te una samarreta groga o vermella i fer via.

Sí, les coses canvien.

Que tot evoluciona és, en certa manera, d'una lògica aclaparadora. Les generacions es modifiquen i les persones i els seus tarannàs, també. Una lleu modificació pot predeterminar-nos sense, ni tan sols, ser-ne conscients. Malgrat que algunes evolucions ens semblin de poc gust - per exemple! Per què ha desaparegut la correspondència postal de tota la vida? A qui no li agrada rebre una carta? Tanco incís-, d'altres no resulten tan incòmodes. I, en alguns casos, necessàries. Fins i tot el nostre cos va mutant amb l'objectiu de fer-nos més adaptables al medi. Sense anar més lluny, molts ja parlen fins i tot del canvi estacional: associant el mes de setembre al nou agost.

Les coses, clar i català, no deixen de canviar. Canvi. Transformació. Evolució. I davant d'això podem fer dues coses: fer-nos els despistats o adaptar-nos-hi. Aquest 11 de Setembre 1.800.000 persones han tornat a sortir al carrer per rei(v)indicar l'oportunitat de decidir el canvi, esperant que, un dia, allò que es demana esdevingui real i no utòpic. I, per tant, puguem deixar de convertir els nostres 11-S en una queixa popular i pública d'allò que no volem ser i ens fan ser. O, si més no, que ens hagin donat veu per expressar-nos amb el nostre dret al vot.

Volem un canvi. Que els nostres 11-S deixin de ser com són. Els dels que es reivindiquen i els dels que malgasten les hores intentant negar la identitat dels altres. Volem canvis dels nostres 11-S. O, més ben dit, dels nostres 11 de nou-agost! Sí... i sí.